

Khuthba Summary 17.06.16 **ഖുത്ബ സംഗ്രഹം**

സയ്യിദുനാ ഹദ്ദത് അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് അൽഖാമിസ് അയ്യൂബുല്ലാഹ്

17.06.16 ന് ബൈത്തുൽ ഹുത്തുഹ് ലണ്ടനിൽ നിർവഹിച്ച ജുമുഅ ഖുത്ബയുടെ സംഗ്രഹം

മിക്കവരുടെ ശ്രദ്ധ മസ്ജിദിലേക്കായിരിക്കുന്ന റമളാനിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ കൃപാകടാക്ഷത്താൽ നമസ്കാരം ജമാഅത്തായിട്ട് നമസ്കരിക്കണമെന്നതിലേക്ക് ശ്രദ്ധ ഉണ്ടാകുന്നു. അതിനോടൊപ്പം നഫ്ലുകളിലേക്കും ശ്രദ്ധ ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ്. പിന്നീട് ദീനീനും അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യം പ്രാപിക്കുന്നതിനും മുൻഗണന നൽകിക്കൊണ്ടും ദുആകളും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ആദ്യം ചെയ്യേണ്ടുന്ന ദുആകൾ ഇവയാണ്. മറ്റുള്ള ദുആകൾ, ഭൗതികാവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ദുആകൾ അതിനുശേഷമാണ് വരേണ്ടത്. നമ്മുടെ ഭൗതികാവശ്യത്തിനുള്ള ദുആകൾ അല്ലാഹു അവൻതന്നെ പൂർത്തിയാക്കിത്തരുന്നതാണ്.

തശഹ്ഹുദ്യം തഅവൂദ്യം സൂറ ഫാതിഹാ ഓതിയതിനും ശേഷം അമീറുൽമുഅ്മിനീൻ അയ്യൂബുല്ലാഹുത്തആലാ ബിനസ്രിഹിൽ അസീസ് സൂറ ബഖറയിലെ 187-ാം വചനം തിലാവത്തു ചെയ്തു:

വ ഇദാ സഅലക്ക ഇബാദീ അനീ ഫഇനീ ഖരീബ് ഉജീബു ദഅ്വത്ത ദായി ഇദാ ദആനി ഫൽയ സ്തജീബുലീ വൽയുഅ്മനുബീ ലഅല്ലാഹും യർശു ദൂൻ

എന്നെ സംബന്ധിച്ച് എന്റെ ദാസന്മാർ നിന്നോടു ചോദിക്കുമ്പോൾ തീർച്ചയായും ഞാൻ അടുത്തുതന്നെയുണ്ട്. ദുആ ചെയ്യുന്നവന്റെ ദുആക്ക് അവൻ എന്നെ വിളിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ഉത്തരം നൽകുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർ എന്റെ വിളിക്ക് ഉത്തരം നൽകുകയും എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ; അവർ സന്മാർഗം പ്രാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി. (2:187)

ഈ വചനം നോമ്പ് പിടിക്കുന്നതിനുള്ള കല്പന, അതിന്റെ നിബന്ധനകളുടേയും അതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കല്പനകളുടേയും ഏകദേശം ഇടയ്ക്കുവെച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു റമളാനും ദുആകളുടെ സ്വീകാര്യതയും തമ്മിലുള്ള പ്രത്യേക ബന്ധത്തിലേക്ക് നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഹദ്ദത്ത് ഖലീഫത്തുൽമസീഹ് അപ്പൂൽ(റ)ഈ ബന്ധത്തെ ഇങ്ങനെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു: നോമ്പ് തഖ്വ അഥവാ ദൈവഭക്തി പഠിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗമെന്നപോലെ ദൈവസാമീപ്യം കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗവുമാണ്. അതിനാൽ കേവലം റമളാൻമാസം ദുആകളുടെ സ്വീകാര്യത കാരണത്താൽ ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയില്ല; അതിനെ തഖ്വ അഥവാ ദൈവഭക്തി പഠിക്കുന്നതിനും തഖ്വയോടെയുള്ള ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനും ദൈവസാമീപ്യം കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും ശ്രമിക്കാത്തതിടത്തോളം. ഈ ചിത്രം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അല്ലാഹുവുമായി റമളാനിൽ ഉണ്ടാക്കിയ ബന്ധം റമളാൻ മാസത്തിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങി നില്ക്കാതെ അനശ്വരമായ മാറ്റത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതായിരി

ക്കും. അല്ലാഹുവും ഇതുതന്നെ ഈ ആയത്തിലും പറഞ്ഞു, അതായത് താൻ അടുത്താണെന്ന്. നബി(സ)തിരുമേനി പറഞ്ഞു, ഈ മാസത്തിൽ ശയ്താൻ ചങ്ങലയ്ക്കിടപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹു അടുത്തു വരികയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷേ, ആരുടെ അടുത്താണ് വരുന്നത്? അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യത്തെ അനുഭവിക്കുകയും അല്ലെങ്കിൽ അനുഭവിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും അതിനുവേണ്ടി അല്ലാഹു പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ അടുത്താണ് വരുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പന **ഫൽയ സ്തജീബുലീ** അനുസരിച്ച് പരിശ്രമിക്കുന്നവരുടെ അടുത്താണ് വരുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനകളെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചറിയുന്നവരുടെ അടുത്താണ് വരുന്നത്. അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാമെന്ന് ലഭിച്ചെന്ന് പറയുന്നവരുടെ അടുത്താണ് വരുന്നത്. അല്ലാഹു സർവ ശക്തനാണെന്ന് ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ അടുത്താണ് വരുന്നത്; ഞാൻ അവന്റെ കല്പനകളനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ട്, അവനുമാത്രം ആയിക്കൊണ്ട് അവനോടു ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ എന്റെ ദുആ കേൾക്കുന്നതാണ്.

തങ്ങൾ ദുആ ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നും ദുആകൾ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ലെന്നും പറയുന്നവർ എത്രത്തോളം അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനകളനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്? എന്ന് ആത്മ പരിശോധനയും നടത്തുക. നമ്മുടെ കർമ്മമില്ലെങ്കിൽ, നമ്മുടെ വിശ്വാസം വെറും ആചാരപരമാണെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിനെ വിളിച്ചുവെന്നും എന്നാൽ, അവൻ കേട്ടില്ലെന്നുമുള്ള നമ്മുടെ പറച്ചിൽ തെറ്റാണ്. അല്ലാഹു എന്ത് നിബന്ധനകളാണ് വെച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന കാര്യം വിവരിച്ചുകൊണ്ട് ഹദ്ദത്ത് മസീഹ് മുഹ്ദദ്(അ)പറയുന്നു: ആദ്യത്തെ കാര്യം അല്ലാഹു ഇതാണ് വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത്: ഞാൻ ആളുകളുടെ വിളി കേൾക്കാൻ അവർ ദൈവഭക്തിയുടേയും ദൈവഭയത്തിന്റേയും അവസ്ഥ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതാണ്. തഖ്വ ഉണ്ടാകുകയാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിനെ പേടിക്കുകയാണെങ്കിൽ അപ്പോഴാണ് അല്ലാഹു വിളി കേൾക്കുന്നത്. രണ്ടാമത്തെ

കാര്യം എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുക എന്നതാണ്. എങ്ങനെയുള്ള വിശ്വാസം? അല്ലാഹു ഉണ്ടെന്നുള്ള വിശ്വാസം. സർവ ശക്തികളും കഴിവുകളും അവനുണ്ടെന്നുള്ള വിശ്വാസം. അദ്യശ്യത്തിലുള്ള വിശ്വാസം ഉണ്ടാവണം. പിന്നീട് അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് അവൻ ഉണ്ടെന്നതിനും അവൻ സർവ ശക്തിയുടേയും ഉടമയാണെന്നതിനും ദുആകൾക്ക് ഉത്തരം നൽകുന്നുവെന്നതിനുമുള്ള അനുഭവജ്ഞാനം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. ആദ്യം മനുഷ്യൻ തന്റെ ഈമാൻ സുദ്യുദ്ധമാക്കേണ്ടിവരും. പിന്നീടാണ് അല്ലാഹു ചുവടുയർത്തുന്നത്. പിന്നീട് തെളിവും ലഭ്യമാകുന്നതാണ്. ദുആ സ്വീകാര്യതയ്ക്കുള്ള നിബന്ധനകൾ, അതിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ നിയമങ്ങൾ, അതിന്റെ തത്ത്വങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയെക്കുറിച്ച് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)വളരെ വിശദമായി വിവിധ അവസരങ്ങളിൽ വെളിച്ചം വീശിയിട്ടുണ്ട്.

അവിടന്ന് പറയുന്നു: 'കർമ്മങ്ങൾകൊണ്ട് പ്രവർത്തിക്കാത്തവൻ ദുആ ചെയ്യുന്നവനെല്ലെന്ന് സത്യമായ കാര്യമാണ്. പ്രത്യുത അവൻ അല്ലാഹുവിനെ പരീക്ഷിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ദുആ ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പേ തങ്ങളുടെ എല്ലാ കഴിവുകളും ചെലവഴിക്കേണ്ടത് നിർബന്ധമാണ്. ആ ദുആയുടെ അർത്ഥമാണ്. ആദ്യം മനുഷ്യൻ തന്റെ വിശ്വാസത്തിലും കർമ്മങ്ങളിലും ദൃഷ്ടി വെക്കുക. കാരണം പരിഷ്കരണം കാര്യകാരണങ്ങളുടെ രീതിയിലാണ് ഉണ്ടാകുന്നതെന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ നടപടി ക്രമമാണ്. പരിഷ്കരണത്തിന് കാരണമാകുന്ന എന്തെങ്കിലും ഹേതു അവൻ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ദുആ ചെയ്ത സ്ഥിതിക്ക് ഇനി കാര്യഹേതുക്കളുടെ ആവശ്യമെന്താണെന്ന് ചോദിക്കുന്നവർ ഈ സ്ഥാനത്ത് അല്പം ചിന്തിക്കുക. അവർ അജ്ഞരാണ്. ചിന്തിക്കുക, ദുആ സ്വയം ഒരു മറഞ്ഞ കാരണമാകുന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് അത് മറ്റു കാര്യഹേതുക്കളേയും ഉണ്ടാക്കുന്നു. പറഞ്ഞു: ഇയ്യാക്ക നഅ്ബുദുവിന്റെ മുന്നേറ്റം ഇയ്യാക്ക നസ്തഹുനിലുള്ള ദുആ വാക്യം ഇക്കാര്യത്തെ പ്രത്യേകമായും വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ നടപടിക്രമം നമ്മൾ ഇങ്ങനെയാണ് കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അവൻ കാര്യഹേതുക്കൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നോക്കൂ! കാര്യഹേതുക്കളിലൂടെ ദാഹം ശമിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വെള്ളവും വിശപ്പ് അകറ്റുന്നതിനുവേണ്ടി ഭക്ഷണവും ലഭ്യമാക്കുന്നു. അതിനാൽ കാര്യഹേതുക്കളുടെ ഈ പരമ്പര അങ്ങനെ നടന്നുവരുന്നു. കാര്യഹേതുക്കളുടെ സൃഷ്ടിപ്പ് തീർച്ചയായുമുണ്ടാകുന്നു. കാരണം അല്ലാഹുവിന്റെ രണ്ടു നാമങ്ങളാണ് **കാമല്ലാഹു അസീസൻ ഹക്കീമാ. അസീസ്** എന്നത് എല്ലാ ജോലിയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്. **ഹക്കീം** എന്നാൽ, എല്ലാ ജോലിയും സന്ദർഭത്തിനും സാഹചര്യത്തിനും ചേർന്ന വിധം ഏതെങ്കിലും യുക്തികൊണ്ട് ഉചിതമായും യോജിച്ച നിലയിലും ചെയ്യുക. നോക്കുക! സന്ധ്യങ്ങളിലും ഖരപദാർഥങ്ങളിലും പലതരത്തിലുള്ള പ്രത്യേകതകളാണ് വെച്ചിട്ടുള്ളത്. 'തുർബുദ്' തന്നെ നോക്കുക. ഒന്നു രണ്ടു തോല കഴിച്ചാൽ തന്നെ അത് വയറ്റിലുക്കുമുണ്ടാക്കും. അങ്ങനെയൊന്നെ

യാണ് സഖ്യമുനിയായും. വയറ്റിലുക്കം പിടിപെട്ടാലും അല്ലെങ്കിൽ ദാഹമുണ്ടായാലും വെള്ളം കൂടാതെതന്നെ അത് ശമിപ്പിക്കാൻ കഴിവുള്ളവനാണ് അല്ലാഹു. എന്നാൽ, ശക്തിപ്രഭാവത്തിന്റെ അത്ഭുതങ്ങളെക്കുറിച്ച് അറിവുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതും അറിവാർത്ഥമായിരുന്നു. കാരണം ശക്തിപ്രഭാവങ്ങളുടെ അത്ഭുതങ്ങളുടെ അറിവ് എത്രത്തോളം വിശാലമാകുന്നുവോ അത്രത്തോളം മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷ ഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞ് സാമീപ്യം കരസ്ഥമാക്കുന്നതിന് അർഹനായി തീരുന്നു.'

അവിടന്ന് പറയുന്നു: 'ചോദിക്കുക എന്നത് മനുഷ്യന്റെ സ്വഭാവമാണ്. സ്വീകരിക്കുക എന്നത് അല്ലാഹുവിന്റേതും. അത് മനസ്സിലാക്കാത്തവനും അംഗീകരിക്കാത്തവനും കള്ളനാണ്. കൃത്തിന്റെ ഉദാഹരണം ഞാൻ വിവരിക്കുകയുണ്ടായി. അത് ദുആയുടെ തത്ത്വശാസ്ത്രം നല്ലവണ്ണം പഠിപ്പിച്ച് കാണിക്കുന്നുണ്ട്. റഹ്മാനിയത്തും റഹീമിയത്തും രണ്ടല്ല. ആരാണോ ഒന്നിനെ വിട്ട് മറ്റൊന്നെ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് അവന് ലഭിക്കുകയില്ല. റഹ്മാനിയത്തിന്റെ തേട്ടം എന്നു പറയുന്നത് അത് നമ്മിൽ റഹീമിയത്തിൽനിന്ന് കൃപാവരം എടുക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി ഉണ്ടാക്കുക എന്നതാണ്. അങ്ങനെ ചെയ്യാത്തവൻ അനുഗ്രഹത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവനാണ്. നീ പ്രദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ബാഹ്യമായ സാധനസാമഗ്രികളുടേയും കാര്യഹേതുക്കളുടേയും ഇളവുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ നിന്നെ ആരാധിക്കുന്നു എന്നാണ് **ഇയ്യാക്ക നഅ്ബുദു** എന്നതിന്റെ അർത്ഥം. നോക്കൂ! ഞരമ്പുകളും നാഡികളും കൊണ്ട് സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള ഈ നാവ്. അതങ്ങനെ അല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ നമുക്ക് സംസാരിക്കാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല. അങ്ങനെയുള്ള നാവ് ദുആ ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് പ്രദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അത് മനസ്സിന്റെ വികാരവിചാരങ്ങൾവരെ വെളിപ്പെടുത്തണം. നമ്മൾ ദുആയുടെജോലി നാവുകൊണ്ട് ഒരിക്കലും എടുക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അത് നമ്മുടെ ദൗർഭാഗ്യമാണ്. ഒരുപാട് രോഗങ്ങളുണ്ട്. അത് നാവ് നിന്നെ ബാധിച്ചാൽ ക്ഷണത്തിൽ അത് തന്റെ ജോലി ഉപേക്ഷിച്ച് കുത്തിയിരിക്കുന്നു. എത്രത്തോളമെന്നാൽ മനുഷ്യൻ മുകനായിപ്പോകുന്നു. അതിനാൽ നമുക്ക് നാവു നൽകിയിരിക്കുന്നു എന്നത് എങ്ങനെയുള്ള റഹീമിയത്താണ്! ഇപ്രകാരംതന്നെയാണ് ചെവിയുടെ ഘടനയിൽ വ്യത്യസ്തം വന്നാൽ നടക്കുന്ന ശബ്ദംപോലും കേൾക്കുകയില്ല. അതുപോലെതന്നെയാണ് ഹൃദയത്തിന്റെ അവസ്ഥയും. ഭയഭക്തിയുടേയും വിനയത്തിന്റേയും അവസ്ഥയും ചിന്തിക്കാനും ആലോചിക്കാനുമുള്ള കഴിവുകളും വെച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, അസുഖം പിടിപെട്ടാൽ ഏകദേശം എല്ലാം പാഴായിപ്പോകുന്നതാണ്. ഭ്രാന്തന്മാരെ നോക്കുക. അവരുടെ കഴിവുകൾ എങ്ങനെയെന്ന് പാഴായിപ്പോകുന്നത്. അപ്പോൾ നമ്മൾ ആ ദൈവദത്തമായ അനുഗ്രഹങ്ങളെ വിലമതിക്കേണ്ടത് നിർബന്ധമല്ലേ? അല്ലാഹു തന്റെ തികഞ്ഞ കൃപാകടാക്ഷത്താൽ നമുക്കു പ്രദാനം ചെയ്തിയിരിക്കുന്ന ആ കഴിവുകളെ പാഴാക്കിക്കളയുകയാണെങ്കിൽ നമ്മൾ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്നവരാണെന്നതിൽ സംശയമൊന്നുമില്ല. അതിനാൽ

നമ്മൾ നമ്മുടെ കഴിവുകളെയും ശക്തികളെയും വിട്ടും കൊണ്ട് ദുഃഖം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ആ ദുഃഖം ഒരു ഫലവും നൽകുകയില്ല. കാരണം ആദ്യം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിൽനിന്ന് നമ്മൾ ഫലമെടുക്കാതിരുന്നതിനാൽ രണ്ടാമത്തതിനെ എപ്പോഴാണ് നമുക്കുവേണ്ടി ഫലപ്രദവും പ്രയോജനപ്രദവുമാക്കാൻ കഴിയുക.

ദുഃഖം എന്നത് സന്തോഷദായകമായ ഒരു അനുഭൂതിയാണ്. ഏതു വാക്കുകളിൽ ആ ആനന്ദാനുഭൂതി ലോകത്തിന് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് എനിക്കറിയില്ല. എനിക്കതിൽ വിഷമമുണ്ട്. അത് അനുഭവിച്ചുതന്നെ അറിയണം. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ദുഃഖയുടെ സാമിഗ്രികളിൽ ഒന്നാമതായി നിർബന്ധമായിട്ടുള്ളത് സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുകയും വിശ്വാസമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്. കാരണം വിശ്വാസങ്ങൾ നേരെയൊക്കത്തവനും സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്താത്തവനും ദുഃഖം ചെയ്യുമ്പോൾ അത് അല്ലാഹുവിനെ പരീക്ഷിക്കലായിരിക്കും.

അല്ലാഹുവിന്റെ സത്യമായ സ്നേഹത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതിന് മനുഷ്യൻ എങ്ങനെയാണ് ആവേണ്ടത്? അതിന്റെ ഫലമായി അല്ലാഹു ദുഃഖം കേൾക്കുന്നതിനും തന്റെ സാമീപ്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി. ഇതുസംബന്ധമായി ഹദ്ദിറത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) പറയുന്നു:

സ്നേഹവും ആത്മാർത്ഥതയും അല്ലാഹുവിനോടുണ്ടാകുക എന്നതാണ്. ദൈവസ്നേഹമെന്നു പറയുന്നത് മനുഷ്യന്റെ തരംതാണ ജീവിതത്തെ കത്തിച്ച് അവനെ ഒരുപുതിയതും വെടിപ്പുള്ളതുമായ മനുഷ്യനാക്കിത്തീർക്കുന്നു. ആ സമയത്ത് അവൻ കാണുന്നത് മുമ്പേ കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതായിരിക്കും. കേൾക്കുന്നത് മുമ്പേ കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതായിരിക്കും. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ കൃപാ കടാക്ഷവും ഉദാരതയുംകൊണ്ട് ഏതൊരു ഭക്ഷണത്തിലെയോ മനുഷ്യനുവേണ്ടി തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളത് അത് കരസ്ഥമാക്കാനും അതിൽനിന്ന് പ്രയോജനമെടുക്കുന്നതിനും വേണ്ടി കഴിവുകളും പ്രദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അത് നമ്മൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്താതിരിക്കുകയും അല്ലാഹുവിലേക്ക് നടക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ എത്രമാത്രം മടിയും അലസതയും നന്ദികേടായിരിക്കുമത്.

അല്ലാഹുവിന്റെ മൗഊദ്(അ) (ദൈവജ്ഞാനം) കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ എന്താണ്? ഇതു വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഹദ്ദിറത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) പറയുന്നു: **ഖുലീഖൽ ഇൻസാനു റുഹ്ഫ** എന്നത് സത്യമായ കാര്യമാണ്. മനുഷ്യൻ ബലഹീനനായ സൃഷ്ടിയാണ്. അവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ കൃപാകടാക്ഷവും അനുഗ്രഹവും കൂടാതെ ഒന്നും ചെയ്യാൻ സാധിക്കുകയില്ല. കൃപാകടാക്ഷമില്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യന് ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. അവന്റെ അസ്തിത്വവും അവന്റെ പാലനവും അവന്റെ അനശ്വരതയ്ക്കുള്ള സാധനസാഗ്രികളുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ കൃപാകടാക്ഷത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്നതാണ്. തന്റെ ബുദ്ധിയിലും സാമർഥ്യത്തിലും അല്ലെങ്കിൽ സമ്പത്തിലും ധനത്തിലും അഭിമാനിക്കുന്നവൻ വിഡ്ഢിയാണ്. കാരണം ഇതെല്ലാം അല്ലാഹു

തന്നെ പ്രദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. അത് മനുഷ്യനെവിടെന്ന് കൊണ്ടുവരാനാണ്? ദുഃഖം അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ള കാര്യം മനുഷ്യൻ തന്റെ ദുർബലതയും ബലഹീനതയും പൂർണ്ണമായി ഓർക്കുകയും സങ്കല്പിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്. അവൻ തന്റെ ദുർബലതയെക്കുറിച്ച് ഓർക്കുന്നതും സ്വയം അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായത്തിന്റെ ആശ്രിതനായി തന്നെ കാണുന്നതാണ്. ഈ രീതിയിൽ ദുഃഖം ചെയ്യുന്നതിന് അവന്റെ ഉള്ളിൽ ഒരു ആവേശമുണ്ടാകുന്നു. പറഞ്ഞു, മനുഷ്യൻ വിപത്തുകളിൽ അകപ്പെടുകയും ദുഃഖമോ ഞെരുക്കമോ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ആർത്തുവിളിക്കുകയും നിലവിളിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരോടു സഹായം തേടുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ അവൻ തന്റെ ബലഹീനതകളുടേയും ചാഞ്ചല്യങ്ങളുടേയുംമേൽ ചിന്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ എല്ലാ നിമിഷവും സഹായത്തിന്റെ ആശ്രിതനായി തന്നെ കാണുന്നതാണ്. അപ്പോൾ അവന്റെ ആത്മാവ് പൂർണ്ണാവേശത്തോടെയും വേദനയോടെയും അനിയന്ത്രിതമായി ദൈവസവിധത്തിൽ വീഴുകയും കരയുകയും എന്റെ റബ്ബേ, എന്റെ റബ്ബേ എന്ന് നിലവിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

അമീറുൽമുഅ്മിനീൻ പറഞ്ഞു: 'നമുക്ക് നമ്മുടെ ദീനത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഏറ്റവുമുപരിക ദുഃഖം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. മനുഷ്യൻ ഇത് ചെയ്യുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ സമീപ്യത്തിന്റെ വാതിലുകൾ തുറക്കുന്നതാണ്. പിന്നീടുള്ള ദുഃഖങ്ങളെല്ലാം സ്വയമേവ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടുപോകും. അല്ലാഹു തന്റെ സാമീപ്യത്തിന്റേയും ദുഃഖം സ്വീകാര്യതയുടേയും മാർഗ്ഗങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ഏറ്റവും ഉന്നതമായ മാർഗ്ഗം നമസ്കാരത്തിന്റെ അവസ്ഥയെയാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഇതുസംബന്ധമായി ഹദ്ദിറത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) പറയുന്നു: നമസ്കാരത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമായ ഉദ്ദേശ്യവും കാമ്പും ദുഃഖം തന്നെയാണ്. ദുഃഖം ഇരക്കുക എന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രകൃതി നിയമമനുസരിച്ച് തന്നെയാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് നമ്മൾ സാധാരണ കാണാറുണ്ട് കുഞ്ഞ് കരയുകയും നിലവിളിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ കഷ്ടതകൾ പ്രകടിപ്പിക്കുമ്പോൾ മാതാവ് എത്രമാത്രം അസ്വസ്ഥയായിട്ടാണ് അതിന് പാലം കൊടുക്കുന്നത്. ദൈവത്വവും ദാസത്വവും തമ്മിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ബന്ധമാണുള്ളത്. ഇത് എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാക്കാൻ പറ്റുകയില്ല. മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിന്റെ വാതിൽക്കൽ വീഴുകയും അങ്ങേയറ്റം താഴ്മയോടും ദൈവഭക്തിയോടും ദൈവത്തോടുംകൂടി അവന്റെ സന്നിധിയിൽ തന്റെ പരിതഃസ്ഥിതികൾ അവതരിപ്പിക്കുകയും അവനോടു ആവശ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ദൈവത്വത്തിന്റെ ദയ ആവേശത്തിൽ വരികയും അത്തരം വ്യക്തിയുടെമേൽ കരുണ ചൊരിയുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ കൃപാകടാക്ഷത്തിന്റേയും ദയയുടേയും ക്ഷീരവും ഒരു കരച്ചിൽ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്റെ കൃപാകടാക്ഷത്തിന്റേയും ദയയുടേയും പാലം കുടിക്കണമെങ്കിൽ അവന്റെ കൃപാകടാക്ഷത്തിൽനിന്നും കാര്യം അന്യമായിട്ടില്ലെന്നും അനുഗ്രഹം എടുക്കണമെങ്കിൽ അതിനും വിനയം

കാണിക്കുകയും എളിമപ്രകടിപ്പിക്കുകയും കരയുകയും നില വിളിയ്ക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിവരും. പറഞ്ഞു, അതുകൊണ്ട് കരയുന്ന നയനങ്ങൾ അവന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽ സമർപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.

അതിനാൽ മിക്കവരുടെ ശ്രദ്ധ മസ്ജിദിലേക്കായിരിക്കുന്ന റമളാനിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ കൃപാകടാക്ഷത്താൽ നമസ്കാരം ജമാഅത്തായിട്ട് നമസ്കരിക്കണമെന്നതിലേക്കും ശ്രദ്ധ ഉണ്ടാകുന്നു. അതിനോടൊപ്പം നമസ്കരിക്കുമ്പോഴും ശ്രദ്ധ ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ്. പിന്നീട് ദീനിയും അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യം പ്രാപിക്കുന്നതിനും മുൻഗണന നൽകിക്കൊണ്ടും ദുആകളും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ആദ്യം ചെയ്യേണ്ടുന്ന ദുആകൾ ഇവയാണ്. മറ്റുള്ള ദുആകൾ, ഭൗതികാവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ദുആകൾ അതിനുശേഷമാണ് വരേണ്ടത്. നമ്മുടെ ഭൗതികാവശ്യത്തിനുള്ള ദുആകൾ അല്ലാഹു അവൻതന്നെ പൂർത്തിയാക്കിത്തരുന്നതാണ്.

ഇപ്പോൾ ഞാൻ ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മുഹമ്മദ്(അ)ന്റെ ഒരു ദുആയും സമർപ്പിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യം ലഭിക്കുന്നതിന് ഇത് ഈ ദിനങ്ങളിൽ നമ്മൾ പ്രത്യേകമായും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽ അവിടന്ന് ഇങ്ങനെ ദുആ ചെയ്തിരുന്നു: 'റബ്ബുൽ ആലമീനായവനേ! നിന്റെ ദൗദാദ്യങ്ങൾക്ക് നന്ദിപറയാൻ എനിക്കു കഴിവില്ല. നീ അങ്ങേയറ്റം കരുണാമയനും ഉദാരവാനുമാണ്. നിന്റെ അളവറ്റ ഉപകാരമാണ് എന്നിലുള്ളത്. ഞാൻ

നശിച്ചുപോകാതിരിക്കാൻ നീ എന്റെ പാപങ്ങൾ പൊറുത്തുതന്നാലും. എനിക്കു ജീവിതം ലഭിക്കാൻ നിന്റെ ആത്മാർഥ സ്നേഹം എന്നിലിട്ടാലും. എന്റെ തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ മറച്ചുവെച്ചാലും. നീ എന്നിൽ തൃപ്തിയാകുന്ന കർമ്മങ്ങൾ എന്തെക്കൊണ്ട് ചെയ്തിച്ചാലും. ഞാൻ നിന്റെ ഉദാരതയുടെ മുഖത്തോടുകൂടി നിന്റെ കോപം എന്നിൽ ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ നിന്നെ അഭയം തേടുന്നു. കരുണ ചൊരിഞ്ഞാലും. ദുൻയാവിന്റേയും ആഖിറത്തിന്റേയും വിപത്തുകളിൽനിന്ന് എന്നെ രക്ഷിച്ചാലും. എല്ലാദാരോ കൃപാകടാക്ഷവും ദയയും നിന്റെ കൈയിൽ തന്നെയാണ്. ആമീൻ മൂമ്മ ആമീൻ.'

ദുആകളുടെ യാഥാർഥ്യങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കാൻ അല്ലാഹു നമുക്ക് തൗഫീഖ് നൽകുമാറാകട്ടെ. അല്ലാഹുവിൽ ശക്തമായ വിശ്വാസമുള്ളവരിൽപ്പെടാനും പിന്നീട് അതിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കാനും ഈ റമളാൻ ഉപകരിക്കുമാറാകട്ടെ; അവന്റെ കല്പനകൾ കേൾക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും തങ്ങളുടെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തിക്ക് മുൻഗണന നൽകുകയും ചെയ്യുന്നവരിൽ. നമ്മുടെ കർമ്മങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മാത്രം തൃപ്തിയനുസരിച്ച് ആകുമാറാകട്ടെ. നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിൽ മുന്മത്തക്കാൾ ശക്തി ഉണ്ടാകുമാറാകട്ടെ. നമ്മളിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ സത്യസന്ധമായ സ്നേഹം ഉണ്ടാകുമാറാകട്ടെ. അല്ലാഹു നമ്മെ ദുൻയാവിന്റേയും ആഖിറത്തിന്റേയും ബലാകളിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കുമാറാകട്ടെ.

Friday Sermon delivered by **Hadrath Khaleefathul Masih Al-khamis** (atba)
at Baithul Futuh, London— on 17.06.16

Malayalam Translation : **Moulvi Mohammed Ismail Alleppey**, For Malayalam Desk, Qadian.

Published By Nazarath Nashr-O-Isha'ath, Sadr Anjuman Ahmadiyya - Qadian, 143516

If Undelivered Please Return To
Ahmadiyya Muslim Jama'at
Baithul Quddoos, G.H.Road
Calicut - 673001, Kerala

